पुनरददुः। तेऽब्रुवन् वरं वृणामहै। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्व्वेद्युः क्रियतइति ॥ १ ॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्व्वेद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्व्वेद्युः करोति। पितृभ्यएव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नमइत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे। नहि पिता प्रमीयमाणआहैष सोमपीथइति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते ॥ २ ॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजश्रवसाविदामक्रन्। तस्मात्ते द्वे द्वे जाये अभ्याक्षत। यएवं वेद। अभि द्वितीयां जायामश्नुते। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नमइत्याह। यएव पितॄणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्रआहुतीर्जुहोति। चिर्निदधाति। षट् सम्पद्यन्ते ॥ ३ ॥

षड्वाऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मे क्षणमादधाति। अस्ति वाहि षष्ठऋतुर्नवा। देवान् वै पितॄन्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोनुप्रपियते। तिस्रआहुतीर्जुहोति। चिर्निदधाति। षट् सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः ॥ ४ ॥